

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10CoP/51/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5815207011
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Amália Paulerová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5815207011.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte v zložení z predsedníčky senátu JUDr. Amálie Paulerovej a členov senátu JUDr. Róberta Urbana a JUDr. Erika Vargu v právnej veci manželky (navrhovateľka) - Ing. O. C., rod. N., nar. X.X.XXXX, bytom G. XX, v zastúpení právne - Mgr. Iveta Žerebáková, advokátska kancelária so sídlom D. A. C. XX, F., proti manželovi (odporca) - M. C., nar. X.X.XXXX, bytom N. XXX, v zastúpení právne - JUDr. Ján Vajda, advokátska kancelária so sídlom C. D. XXX, D., o rozvod manželstva a o úpravu práv a povinností rodičov (matky, otca) na čas po rozvode k maloletej O. C., nar. XX.X.XXXX, bytom u matky, maloletá zastúpená v konaní kolíznym opatrovníkom - Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Ružomberok, na základe odvolania manžela a otca dieťaťa proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, č.k. 6P/156/2015- 191 zo dňa 21.2.2017 takto

rozhodol:

M e n í rozsudok vo výroku II. tak, že maloletá O., nar. XX.X.XXXX na čas po rozvode sa z v e r u j e do osobnej starostlivosti matky. Obaja rodičia budú maloletú zastupovať a spravovať jej majetok.

M e n í rozsudok vo výroku III. tak, že otec je p o v i n n ý počnúc právoplatnosťou rozsudku o rozvode manželstva prispievať na výživu maloletej O., nar. XX.X.XXXX sumou 90 eur mesačne vždy do 15. teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky.

M e n í rozsudok vo výroku IV. tak, že otec je o p r á v n e n ý stretávať sa s maloletou O. nar. XX.X.XXXX každý párný týždeň v sobotu od 9.00 hod. do 18.00 hod. a v nedeľu od 9.00 hod. do 18.00 hod. bez prítomnosti matky.

Matka je p o v i n n á maloletú odovzdať v mieste bydliska otca v stanovený čas začiatku stretnutí a otec je p o v i n n ý dieťa odovzdať v mieste jej bydliska v stanovený čas ukončenia stretnutia.

Zároveň matka je p o v i n n á maloletú na stretnutia s otcom pripraviť.

N e d o t ý k a sa rozsudku vo výroku o rozvode manželstva navrhovateľky a odporcu.

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvej inštancie (ďalej len okresný súd) napadnutým rozsudkom rozviedol manželstvo O. C., rod. N. a M. C., uzavreté dňa XX.X.XXXX v G. zapísané v knihe manželstiev vedenej Matričným úradom U., zväzok X, ročník XXXX, strana XXX, por. č. X (výrok I.). Maloletú O. zveril do osobnej starostlivosti matky. Obaja rodičia budú maloletú zastupovať a spravovať jej majetok (výrok II.). Otcovi súd uložil povinnosť prispievať na výživu mal. O., nar. XX.X.XXXX sumou vo výške 100 eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletej (výrok III.). Otca súd oprávnil stretávať sa s mal. O.

každú sobotu v párnom týždni v čase od 9.00 hod. do 18.00 hod. a každú nedeľu v nepárnom týždni v čase od 9.00 hod. do 18.00 hod. bez prítomnosti matky s tým, že otec si maloletú v určenom čase vyzdvihne v mieste trvalého bydliska matky a v rovnakom mieste ju matke v určenom čase odovzdá. Matka je povinná maloletú na styk s otcom riadne a včas pripraviť (výrok IV.). Žiadnemu z účastníkov súd nepriznal právo na náhradu trov konania (výrok V.).

2. Okresný súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že podľa § 23 Zákona o rodine sú splnené hmotnoprávne podmienky pre rozvod manželstva. Manželia spoločne nežijú od 12.5.2014, počas manželstva si boli obaja neverní, nerešpektujú sa, nevedia spolu komunikovať. V existujúcich vzťahoch medzi nimi absentujú základné atribúty na ktorých je postavený inštitút manželstva a to vernosť, rešpekt a vzájomná dôvera. Rozvrat manželstva je hlboký a trvalý. Primárnou príčinou rozpadu manželstva sú názorové rozdiely a s tým súvisiace rozdielne predstavy o fungovaní ich manželstva, rodiny a spolužitia. Iné predstavy o fungovaní manželstva vyústili do vzájomných obviňovaní, pocitov sklamaní, manželia sa začali vzájomne odcudzovať, čo následne viedlo k nevere, ktorej sa ako prvý dopustil manžel. Keďže došlo k narušeniu dôvery, manželka opustila spoločnú domácnosť a odsťahovala sa s maloletou dcérou k svojim rodičom, nadviazala známosť a tiež sa dopustila nevery. Obaja manželia vyjadrili súhlas s rozvodom. Manžel síce v závere svojho prednesu uviedol, že s rozvodom manželstva nesúhlasí, súd však takéto jeho vyjadrenie považoval za formálne, keďže za celú dobu odvetdy ako manželka opustila spoločnú domácnosť a ani počas prebiehajúceho rozvodu manželstva neprejavil žiadnu snahu urovnať ich manželské vzťahy. Súd počas celého konania nezaznamenal náznak ústretovosti a snahy po vzájomnej komunikácii ani z jednej a ani z druhej strany. Preto uzavrel, že manželstvo účastníkov neplní účel vymedzený v § 18 Zákona o rodine, je iba formálnym zväzkom.

3. Súd v spojenom konaní upravil výkon rodičovských práv a povinností na čas po rozvode manželstva k maloletej O.. Zisťoval osobnostné predpoklady rodičov, ich zárobkové, majetkové pomery, vzájomné citové väzby voči dieťaťu, - všetko z hľadísk potrieb a záujmov ich maloletej dcéry.

4. Pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností súd vychádzal z ustanovenia § 24 ods. 2, 4 Zákona o rodine. Pokiaľ maloletú zveril do osobnej starostlivosti matky zohľadnil nielen okolnosť, že matka osobnú starostlivosť o dcéru dlhodobo zabezpečuje (maloletá jej v minulosti bola zverená do osobnej starostlivosti na základe schválenej rodičovskej dohody rozsudkom Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 2P/10/2015 zo dňa 4.3.2015) ale aj závery znaleckého dokazovania a súhlasné stanovisko otca. Podľa záverov znaleckého dokazovania matka je pre dcéru citovo významnou osobou, je na ňu viac citovo fixovaná a vzťah otca k mal. dieťaťu je doplňujúci. Otec žiadal striedavú starostlivosť o dieťa, znalkyňa striedavú starostlivosť o dieťa neodporučila, podľa jej názoru takejto forme starostlivosti bráni vyspelosť a vek dieťaťa a absolútna nefunkčnosť vzájomnej komunikácie rodičov. Dodala, že maloletá v danom veku potrebuje čas na spracovanie skutočností, že sa jej rozpadla rodina, preto aktuálne by bola striedavá starostlivosť v neprospech dieťaťa.

5. Otázku vyživovacej povinnosti otca (výšky výživného) na čas po rozvode manželstva okresný súd posudzoval z pohľadu ustanovení § 62 ods. 1, 2, 6, v spojení s § 75 ods. 1 zákona o rodine. a určil výživné na maloletú sumou 100 eur mesačne. Vychádzal najmä zo schopností a možností, majetkových pomerov oboch rodičov, ďalej z potrieb dieťaťa a z jeho práva podieľať sa na životnej úrovni obidvoch rodičov. Matka je zamestnaná ako referent na Okresnom riaditeľstve PZ Liptovský Mikuláš, od 1.4.2015 dosahuje priemerný čistý mesačný príjem vo výške 711,30 eur (hodnotené obdobie 7/2016 až 12/2016), okrem mzdy poberá rodičovský príspevok vo výške 203,20 eur a prídavok na dieťa vo výške 23,52 eur. Otec na dieťa platí výživné vo výške 70 eur mesačne. Matkou deklarované mesačné výdavky sú: na bývanie u rodičov 150 eur, poisťka dcéry 20 eur, škôlka 25 eur, internet 12 eur, strava 100 eur, lieky 40 eur, výdavky na cestovnom do práce 150 eur. Platí stavebné sporenie dcéry v sume cca 108 eur. Maloletá navštevuje škôlku, trpí atopickým ekzémom, má na líci hemangióm. U otca súd poukazuje na to, že ostal bývať v rodičovskom dome v N., ktorého je polovičným spoluvlastníkom, býva v spoločnej domácnosti s otcom, ktorý je starobný dôchodca. Otec dieťaťa je jediným spoločníkom a konateľom spol. JUHRIN, s.r.o. Babín od 1.11.2011 s rozsiahlym predmetom činnosti: prípravné práce k realizácii stavby, uskutočňovanie stavieb a ich zmien, dokončovacie stavebné práce, obchodná činnosť, cestná motorová doprava, nákladná cestná doprava, ubytovacie služby bez pohostinských činností, sprostredkovateľská činnosť, prenájom hnutelných vecí, čistenie kanalizačných systémov a pod., pričom oblasť v ktorej otec maloletej podniká je na trhu práce dostatočne žiaduca, firma vlastní majetok a má tak všetky predpoklady, aby prosperovala. Otec je plátcom DPH, mesačný obrat, ktorý dosahuje jeho firma je od 0

do 10.000 eur. Keďže je zamestnancom firmy, tak si vypláca iba mzdu v čistom vo výške cca 348,81 eur mesačne. Nevypláca si žiadne odmeny, ani odmeny zo zisku. Medzi jeho mesačné výdavky patria: 100 eur strava, 100 eur energie, 100 eur údržba rodinného domu, 70 eur výživné, 1.000 eur ročne náklady na kúrenie. Súd neuveril tvrdeniam otca, že finančná a ekonomická situácia vo firme, ktorej je vlastníkom mu neumožňuje vyplácať si vyššiu mzdu, súd poukazuje na rozsiahlu podnikateľskú činnosť, ktorou sa firma otca zaoberá, taktiež na majetok firmy, ktorá podľa jeho vyjadrenia vlastní viaceré vozidlá, ktoré on ako majiteľ nakupuje a predáva, tiež disponuje a vlastní stavebné stroje. Otec maloletej podniká v širokej oblasti a nepretržite už od roku 2011, firma prosperuje a otec príjmy vydokladoval podľa názoru súdu tendenčne, keď jeho základné výdavky presahujú jeho príjmy. Súd neakceptoval požiadavku otca o určenie výživného na maloletú dcéru iba vo výške 40 eur mesačne odvolávajúc sa na to, že v minulosti, keď sa zaviazal platiť výživné na dcéru vo výške 70 eur matka nemala žiaden príjem, študovala a v aktuálnej dobe rozhodovania má príjem trojnásobne vyšší. Súd za absolútne neprijateľné vyhodnotil, aby matka, ktorá sa osobne stará o maloleté dieťaťa a touto formou plní aj vyživovaciu povinnosť, len z toho dôvodu, že sa jej oproti predchádzajúcemu obdobiu zvýšil príjem, plnila si vyživovaciu povinnosť za otca. Výška príjmu jedného rodiča totiž podľa názoru súdu nezabavuje druhého rodiča vyživovacej povinnosti. Každý z rodičov sa má podieľať na uspokojovaní potrieb svojho dieťaťa. Navyše, maloletá dcéra začala navštevovať materskú škôlku, zvýšili sa tým výdaje napr. na oblečenie, obuv, stravu, ale aj na zdravotnú starostlivosť, keďže maloletá má zdravotné problémy. Otec inak, ako formou výživného sa nepodieľa na výdavkoch maloletej.

6. Vzhľadom na skutočnosť, že väzby medzi otcom a dcérou boli prerušené v útlom veku dieťaťa, maloletá je fixovaná na matku, vzťah s otcom vníma ako doplňujúci, nie je ešte citovo pripravená na stretávanie sa s otcom počas celých víkendov s prespávaním v bydlisku otca bez prítomnosti matky, (keďže doposiaľ sa styk otca s dcérou realizoval tak, že prebiehal vždy za prítomnosti matky) súd v súlade aj s odporúčaním znalkyne a kolíznej opatrovníčky, styk otca s maloletou dcérou upravil v párnom týždni v sobotu, v nepárnom týždni v nedeľu od 9.00 hod. do 18.00 hod. bez prítomnosti matky, t.j. v takom rozsahu, aby si maloletá s otcom vytvorila citovú väzbu, nadobudla pocit dôvery, istoty a bezpečia, čo je základným predpokladom, aby dcéra mohla časom u otca prespávať. Súd oboch rodičov upozornil na to, že ich konfrontačné správanie je vždy v neprospech dieťaťa, aby si uvedomili základnú potrebu svojej dcéry a túto nadradili nad vlastné nespracované negatívne emócie, napokon ich nabádal aj k povinnosti vychovávať dieťa v úcte k druhému rodičovi a pozitívne ho usmerňovať vo vzťahu k nemu v rámci spoločnej zodpovednosti za výchovu a vývoj svojho dieťaťa.

7. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 Civilného sporového poriadku a žiadnemu z účastníkov nárok na ich náhradu nepriznal.

8. Otec v zákonnej lehote podal odvolanie proti výrokom II., III., IV., V. rozsudku, v uvedených výrokoch sa domáhal zrušenia rozsudku a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, žiadal priznať náhradu trov konania (vrátane trov odvolacích).

9. Prioritne namietal právne zastúpenie matky advokátkou JUDr. Ivetou Žerebákovou, vytýkal súdu, že s jeho námietkami ohľadom neplatnosti plnomocenstva udelené matkou JUDr. Ivetou Žerebákovou, advokátke sa súd nezaoberal, s advokátkou súd konal a stále koná. Výrok II. rozsudku je podľa názoru odvolateľa neurčitý, nevykonateľný, neuvádza sa v ňom na aký čas sa maloletá O. zveruje do osobnej starostlivosti matky. V tomto výroku malo byť uvedené, že maloletá sa „na čas po rozvode manželstva“ strán konania zveruje do osobnej starostlivosti matky s tým, že obaja rodičia budú zastupovať maloletú a spravovať jej majetok. Za neurčitý a nevykonateľný označil odvolateľ aj výrok III. rozsudku z dôvodu, že sa v ňom neuvádza v aký konkrétny deň je splatné výživné na maloletú O.. Vo výroku rozsudku malo byť uvedené, že otec maloletej je povinný prispievať maloletej „sumou 100 eur mesačne vždy do každého 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky“. Obdobne za neurčitý a nevykonateľný označil odvolateľ výrok IV. rozsudku, pretože sa v ňom neuvádza konkrétne ktorú sobotu a ktorú nedeľu je oprávnený stretávať sa s maloletou. Malo byť uvedené, že ide o každú sobotu v párnom týždni „v roku“ a každú nedeľu v nepárnom týždni „v roku“. Je mu známe od matky maloletej, že chce túto podstatnú chybu výroku rozsudku využiť vo svoj prospech. Otec odôvodnenie rozsudku označuje za nepreskúmateľné vo vzťahu ku všetkým výrokom, tvrdí, že po obsahovej stránke nespĺňa požiadavky ustanovenia § 220 ods. 2 CSP. Súd nepostupoval podľa názoru otca v súlade s Nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky vydaným sp.zn. IV. ÚS 115/03, sp.zn. I. ÚS 46/05 a sp.zn. II. ÚS 76/07, konštatujúcim povinnosť všeobecného súdu jasne a zrozumiteľne dať odpovede na všetky právne a

skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany. Odvolateľ vytýka ďalej, že sa súd riadne nezaoberal ani skutočnosťami, ktoré uviedol vo svojej záverečnej reči jeho advokát JUDr. Ján Vajda na pojednávaní konanom dňa 21.2.2017, týmto postupom súd porušil jeho právo na spravodlivý proces, navyše, vo veci rozhodol predčasne, bez dostatočného zistenia skutkového stavu veci. V konaní vedenom v minulosti pred Okresným súdom Ružomberok č.k. 2 P 10/2015 bola rozsudkom zo dňa 4.3.2015 schválená rodičovská dohoda o zverení maloletej do osobnej starostlivosti matke, o výške výživného a o úprave styku rodičov k maloletej O. C., nar. XX.X.XXXX. Povinnosťou súdu bolo porovnať príjmové a výdavkové pomery rodičov maloletej v čase vydania tohto rozsudku s ich pomermi v súčasnosti. Súd si túto povinnosť nesplnil, nie je totiž známe, aké boli pomery rodičov maloletej v čase predchádzajúceho rozsudku Okresného súdu Ružomberok sp.zn. 2P 10/2015-25 zo dňa 4.3.2015, keďže sa súd s obsahom uvádzaného spisu ani neoboznámil.

10. Súd sa bezdôvodne neoboznámil ani s obsahom spisu OS Ružomberok č.k. 7 Em 2/2016 v ktorom prebieha výkon rozhodnutia vedený proti matke v časti úpravy styku otca s maloletou z dôvodu, že matka nerešpektuje rozhodnutie súdu, nadväzne sa nezaoberal aplikáciou § 25 ods. 4 Zákona o rodine, hoc ide o typický prípad, kedy sa toto zákonné ustanovenie malo použiť. Podľa názoru otca neexistuje žiadny dôvod pre ktorý by mu maloletá nemohla byť zverená do osobnej starostlivosti alebo do striedavej starostlivosti oboch rodičov. Súdu napokon nič nebránilo vyžiadať si od kolízneho opatrovníka aktuálnu správu o oboch rodičoch maloletej (navrhoval ako dôkaz), pričom v odôvodnení rozsudku súd presvedčivo nevyargumentoval prečo jeho návrhy na dokazovanie nevykonal.

11. Podľa názoru otca súd rozhodol nesprávne, keď maloletú O. zveril do osobnej starostlivosti matky. Napriek jeho námietkam na pojednávaní konanom dňa 21.2.2017 predvolal a vypočul znalkyňu Mgr. Zuzanu Tomáškovú, čím porušil zásadu kontradiktórnosti konania a jeho právo na spravodlivý proces, pretože sa on riadne nemohol pripraviť na výsluch znalkyne. Matka maloletej jeho osobu pred maloletou O. a aj pred inými osobami spochybňuje, vyjadruje sa o ňom znevažujúco a dehonestujúco, devaluje jeho výchovu a starostlivosť o maloletú, neuvedomujúc si, že tým ubližuje predovšetkým dieťaťu, ktoré ochudobňuje o pravidelné kontakty s ním. Znalkyňa Mgr. Zuzana Tomášková tieto ním uvádzané skutočnosti vôbec nezohľadnila pri vypracovaní znaleckého posudku, názor znalkyne Mgr. Zuzany Tomáškovej o tom že maloletá O. u neho nemôže prespávať označuje otec za nesprávny a nepodložený konkrétnymi skutočnosťami. Na pojednávaní konanom dňa 21.2.2017 pri výsluchu znalkyne Mgr. Zuzany Tomáškovej preukázal, že jej znalecký posudok č. 27/2016 zo dňa 2.12.2016 je neodborný a nepreskúmateľný. Znalkyňa Mgr. Zuzana Tomášková nebola na tomto pojednávaní schopná obhájiť svoj znalecký posudok (preukazuje to aj obsah zvukového záznamu), preto je potrebné vykonať nové znalecké dokazovanie vo veci inou znalkyňou z odboru psychológie. Súd sa týmito jeho námietkami vôbec nezaoberal, neuviedol v dôvodoch rozsudku prečo jeho námietky proti tomuto znaleckému posudku nevzal do úvahy resp. prečo dospel k názoru že jeho námietky sú nedôvodné.

12. V ďalšej časti odvolania otec vytýka, že súd pre účely určenia jeho vyživovacej povinnosti nezistil riadne príjmové a výdavkové pomery strán konania. Matka maloletej nepredložila súdu doklady o svojich príjmoch a o svojich výdavkoch a ak ich aj predložila, tieto neboli na pojednávaní konanom dňa 21.2.2017 oboznámené postupom podľa § 204 CSP a z nich súd nemohol pri rozhodovaní o výške výživného vychádzať. Výdavky uvádzané matkou hodnotí otec za nepravdivé, nepreukázané. Namieta aj zistené príjmové pomery matky, tá v rozhodnom období bola opakovane práceneschopná, ošetrovala maloletú, od Sociálnej poisťovne poberala nemocenské a ošetrovné, tieto jej príjmy od Sociálnej poisťovne nie sú uvedené v potvrdení jej zamestnávateľa, preto ich súd nezohľadnil (hoc bolo jeho povinnosťou) pri výpočte čistej mzdy matky maloletej. Súd má online prístup do databázy Sociálnej poisťovne, tieto údaje mohol kedykoľvek vyžiadať a oboznámiť sa s nimi. Navyše matka maloletej nemá prácu policajtky prispôsobenú potrebám maloletej ako to tvrdila v konaní. Opakovane ruší termíny súdom určených jeho stretnutí s maloletou z dôvodu jej údajnej choroby a z dôvodu toho, že musí ísť do práce a že sa nedá pre stretnutia otca s maloletou vyhodiť z práce. Samotná matka uviedla, že má nové zamestnanie, má určené zmeny aj na víkendy a nemôže z objektívnych pracovných dôvodov realizovať stretnutia maloletej s ním v jeho domácnosti. Vykonané dokazovanie preukázalo podľa názoru otca aj to, že matka maloletej je panovačná osoba, ktorá neznáša odpor, vždy všetko musí byť podľa toho ako si to ona predstavuje, navyše nerešpektuje súdne rozhodnutia spoliehajúc sa na to, že ako policajtky je nad zákonom, nič sa jej nemôže stať, pretože jeho trestné oznámenia budú šetriť jej kolegovia policajti.

13. Otec v odvolaní uvádza ďalej, že jeho spoločnosť JUHRIN s.r.o. je predĺžená, dlhodobo v strate a preto ju chce zrušiť a podnikanie ukončiť. Nemohol to však urobiť, pretože už rok prebieha daňová kontrola začatá na podnet matky maloletej. Z tejto spoločnosti nemá žiadny príjem. Od 6.4.2017 je zamestnaný u živnostníka Peter Kurčina - PETREXX, Babín č. 324 s príjmom v sume 435 eur mesačne brutto. Situácia na pracovnom trhu a zamestnanosti na Orave je veľmi zlá, prácu s vyšším príjmom si pri svojom vzdelaní nedokáže nájsť a z príjmu v sume 435 eur brutto mesačne nie je schopný platiť výživné v súdom stanovenej sume 100 eur netto mesačne.

14. Namietajú aj odbornosť a nestrannosť pracovníkov Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, oddelenie sociálnoprávnej ochrany a sociálnej kurately Ružomberok, o čom svedčí aj návrh na úpravu styku podaný na pojednávaní dňa 21.2.2017 a ktorému súd prvej inštancie bezdôvodne vyhovel. Matka maloletej najskôr bezdôvodne opustí spoločnú domácnosť a odsťahuje sa do obce G., okres F., ktorá je vzdialená 40 km od obce N. a on má každý víkend cestovať za maloletou 80 km, pričom súdu je známe že nie je vlastníkom osobného motorového vozidla, navyše obec G. je malá obec, kde je nepravidelné cestovné spojenie, podstatne obmedzené počas víkendov.

15. Otec nesúhlasil s rozhodovaním súdu ani v otázke náhrady trov prvostupňového konania, on žiadal, aby súd uložil povinnosť matke nahradiť mu trovy konania, súd sa s jeho návrhom vôbec nezaoberal, v odôvodnení rozsudku (v bode 22) iba odkázal na § 52 Civilného mimosporového poriadku.

16. Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca poukazuje na vecnú správnosť rozhodovania okresného súdu v otázkach výkonu práv a povinností rodičov k maloletej na čas po rozvode ich manželstva. Zdôraznil výsledok znaleckého dokazovania, závery znalkyne o tom, že matka je dominantnou a určujúcou osobou pre uspokojovanie základných potrieb maloletej, dcéra je fixovaná na rodinné prostredie matky. Znalkyňa doporučila stretnutia otca bez prítomnosti matky, keďže jej prítomnosť počas jednotlivých stretnutí - vzhľadom na konfliktný vzťah rodičov, môže vyvolať medzi nimi atmosféru napätia, čo by mohlo nepriaznivo vplývať na maloletú. Konfliktný vzťah medzi rodičmi ako partnermi má negatívny dosah na rodičovskú rolu, otec neakceptuje matku ako kompetentnú, spochybňuje ju a týmto postojom robí zle najmä dieťaťu. Striedavej starostlivosti, ktorú navrhuje otec, bráni vyspelosť a vek maloletej a nefunkčná vzájomná komunikácia medzi rodičmi. Podľa názoru kolízneho opatrovníka je v možnostiach a schopnostiach otca prispievať na výživu maloletej dcéry sumou po 100 eur mesačne, napokon výška výživného je primeraná jej veku a potrebám. Je v záujme maloletej, aby starostlivosť o ňu v súčasnej dobe zabezpečovala matka. Maloletá je vo veku, keď potrebuje čas na spracovanie skutočností, že rodičia spolu nežijú a aktuálne by striedavá starostlivosť bola v jej neprospech. Kolízny opatrovník dodal, že chronické a neriešené rodičovské konflikty sú pre dieťa nebezpečné, môžu mať negatívny vplyv na jeho ďalší zdravý psychický a fyzický vývin, rodičia by sa mali preto dopĺňať vo svojich rodičovských funkciách a konať v záujme maloletého dieťaťa.

17. Matka v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca vyjadrila svoj nesúhlas s dôvodmi odvolania. Spochybňovanie udelenia plnej moci považuje za zarážajúce a tvrdenia v tejto súvislosti uvádzané otcom hodnotí za nepravdivé, zvažuje ochranu svojich práv súdnou cestou voči osočovaniu a znevažovaniu jej osoby. Žiada potvrdenie rozsudku vo všetkých odvolaním napadnutých výrokoch z dôvodu ich vecnej správnosti.

18. Súd sa zaoberal s vznesenými námietkami otca voči znalkyni, o jeho námietkach rozhodol uznesením č.k. 6P/156/2015-137 zo dňa 23.8.2016 tak, že znalkyňu nevytlúčil zo znaleckého úkonu, vypracovania znaleckého posudku vo veci. Otec namietal v konaní 7Em/2/2016 ustanovenie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Ružomberok za kolízneho opatrovníka. Jeho námietky boli posudzované, keď Krajský súd v Žiline pod č.k. 2CoE/216/2016 zo dňa 18.1.2017 potvrdil uznesenie Okresného súdu Ružomberok 7Em/2/2016-15 zo dňa 30.6.2016 o zamietnutí jeho procesného návrhu v otázke výkonu funkcie kolízneho úradníka Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Ružomberok.

19. Matka považuje rozsudok okresného súdu za vydaný v súlade so zákonom tak po vecnej ako aj procesnej stránke, je zrejmé, že súd rozhodoval o zverení dieťaťa na čas po rozvode, obdobne je tomu tak aj vo výroku o výživnom, v ktorom je určená splatnosť do kedy má otec dieťaťa uhrádzať výživné na O.. Táto je určená 15 dňom vopred v mesiaci k rukám matky, pri opakujúcich sa mesačných plneniach

splatnosť do 15. dňa v mesiaci vopred je určená správne a spĺňa všetky atribúty pre jednoznačnosť a vykonateľnosť rozsudku pre vymožiteľnosť výživného pred dieťa.

20. Obdobne je vykonateľný výrok rozsudku aj v otázke stretávaní sa otca s dieťaťom. Nie je povinnosťou súdu vo výroku určovať presne konkrétny dátum, kedy je upravený styk otca s dieťaťom, navyše výrok rozsudku je dostatočne jasný, zrejmý, obsahuje vykonateľný údaj, čo sa považuje „každú sobotu v párnom týždni“. Ide o to, že každá osoba spôsobilá na právne úkony má vedomosť o tom, na kedy pripadá sobota v párnom týždni a nedeľa v nepárnom týždni.

21. Odvolaním dotknuté výroky sú presvedčivé a vykonateľné. Rozsudok spĺňa podľa názoru matky všetky atribúty pre riadne odôvodnenie rozsudku, súd rozhodol na základe spoľahlivo zisteného skutkového stavu a vykonané dokazovanie garantuje spravodlivé súdne konanie. Navyše, súd dospel na základe zisteného skutkového stavu aj k správnym právnym záverom s poukazom aj na závery znaleckého posudku a stanovisko kolízneho opatrovníka. Nemožno súhlasiť s odvolacím tvrdením, že súd sa nedostatočne zaoberal skutočnosťami, ktoré v záverečnej reči uviedol právny zástupca otca. Obsahom záverečnej reči je stručné a vecné zhrnutie skutkových tvrdení, vyjadrenie k priebehu a výsledkom dokazovania a k právnej stránke veci. Súd musí dbať o to, aby záverečná reč nenahrádzala úkony sporovej strany a aby v rámci prednesov nedochádzalo k neúčelným odklonom od predmetu konania. Právny zástupca otca mal dostatočný priestor na prednes svojej záverečnej reči, z toho dôvodu nemožno považovať rozsudok za predčasný. Neobstoja ani tvrdenia odvolateľa, že súd sa bezdôvodne neoboznámil so spisom OS Ružomberok 2P/10/2015, pretože v odôvodnení rozhodnutia na strane 7 bod 19 uvádza súd zistenia práve z obsahu tohto spisu.

22. Tvrdenia otca o možnosti striedavej rodičovskej starostlivosti je v rozpore so závermi znaleckého posudku a výsledkami vykonaného dokazovania. Navyše, otec dieťaťa vyjadril na súde názor, že súhlasí tak s rozvodom manželstva ako aj so zverením maloletej jej (ako matke) do osobnej starostlivosti, až na poslednom pojednávaní zmenil svoje stanovisko, s rozvodom už nesúhlasil tvrdiac, že sú predpoklady pre striedavú výchovu. Znalkyňa striedavú výchovu jednoznačne vylúčila, uviedla aké okolnosti bránia tejto forme výchovy, najmä sú to vyspelosť a vek dieťaťa, absolútna nefunkčnosť vzájomnej komunikácie medzi rodičmi s dôrazom, že maloletá v danom veku potrebuje čas na spracovanie toho, že rodina sa rozpadla a striedavá starostlivosť je v jej neprospech. Ona rešpektovala závery znaleckého dokazovania, preto aj súhlasila s tým, aby sa stretnutia otca s maloletou dcérou uskutočnili bez jej prítomnosti. Odvolacie tvrdenia otca, ktorým poukazuje na neodobnosť a nepreskúmateľnosť znaleckého posudku (s čím ona nesúhlasí) vychádzajú z jeho negatívneho postoja, čo prezentoval už v minulosti, keď ešte v dobe nevypracovania znaleckého posudku ho už vopred spochybnil ako dôkaz, rovnako vzniesol námietku zaujatosti voči iným znalcom.

23. Súd dostatočne zistil podľa názoru matky aj príjmové a výdavkové pomery účastníkov, o čom svedčí aj obsah odôvodnenia rozsudku v bode 20. Opätovne sú zavádzajúce tvrdenia otca ohľadom vyplácania PN, OČR, pretože dávky PN, OČR nie sú vyplácané sociálnou poisťovňou, ale priamo zamestnávateľom, keďže ona je príslušníčkou PZ. V predmetnom konaní sa nikdy neodvolávala na funkciu policajta, výsledky znaleckého dokazovania nepreukazujú, žeby súdny znalec dospel k takému jej osobnostnému profilu, ako to prezentuje otec dieťaťa. Práve naopak, závery znaleckého posudku konštatujú diferencovanú osobnosť otca, ktorý je presvedčený o pravdivosti svojich postojov, zabúda vo svojom zaujatí dieťaťom na to, že akú dôležitú potrebu pre dcéru má jej vzťah s matkou. Otec nie je ju schopný akceptovať ako kompetentnú matku, spochybňuje ju, devalvuje jej starostlivosť, tým robí zle nielen jej, ale aj dieťaťu, snaží sa presadiť svoj názor, čo však nie je v súlade s potrebami dieťaťa. Z toho je zrejmé, že závery znaleckého posudku ohľadne osobnosti jej a osobnosti otca sú v priamom rozpore s tvrdeniami, ktoré otec uvádza v odvolaní.

24. Ona umožňuje stretnutia otca s dieťaťom podľa pokynov Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Ružomberok, toto prešetroval aj úrad. Predkladá aj lekársku správu ohľadom napadnutia otcom dieťaťa, keď musela vyhľadať ošetrovanie v ÚVN Ružomberok.

25. Spoločnosť otca JUHRIN, s.r.o., nie je zadlžená, nie je na ňu vyhlásený konkurz. Otec dieťaťa uviedol, že mesačný obrat dosahuje jeho firma do 10.000 eur. Je zamestnancom vo svojej firme, vypláca si len minimálnu mzdu vo výške 348,81 eur, má pritom v majetku viac vozidiel, ktoré ako majiteľ nakupuje a predáva, tiež disponuje a vlastní stavebné stroje, je platcom DPH, podľa jeho majetkových pomerov je

zrejme, že poskytovanú mzdu u nového zamestnávateľa má vyššiu ako si vyplácal z firmy. Navyše otec dieťaťa je podielovým spoluvlastníkom dvoch rodinných domov v obci N., ako aj príslušných pozemkov. Je preto v jeho možnostiach a schopnostiach prispievať výživným na dieťa sumou 100 eur mesačne, ona súdne rozhodnutie aj o výške výživného rešpektuje napriek tomu, že žiadala výživné na dieťa od otca určiť vo výške 150 eur mesačne.

26. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Ružomberok bol ustanovený za kolízneho opatrovníka dieťaťa v súlade so zákonom, neobstoja námietky otca dieťaťa, navyše jeho námietke Krajský súd v Žiline nevyhovet. Aj o trovách konania rozhodol okresný súd podľa platnej právnej úpravy.

27. Otec v rozsiahlom v písomnom podaní k predchádzajúcemu písomnému vyjadreniu matky reaguje, výtýka v ňom súdu nesprávne procesné postupy, vecné posúdenie otázky výšky výživného, stretnutí s dieťaťom. Dodal, že matka dieťaťa má nadštandardné príjmové pomery, vysoké výdavky na svoj život, čo signalizuje, že má aj dostatok finančných prostriedkov. O tejto jej ekonomickej situácii svedčí aj skutočnosť, že si dovoľí platiť stavebné sporenie na maloletú v sume 1.300 eur ročne, hoc tá má 4 roky, toto vôbec dieťa nepotrebuje, ide iba o účelový výdavok. Matka dieťaťa je vlastníčkou aj osobného motorového vozidla zn. KIA Ceed, rok výroby 2005, ktoré používa denne na cestu do práce, avšak ako držiteľka vozidla je evidovaná jej matka. Otec poznamenal, že matka dieťaťa využíva svoj služobný pomer v Policajnom zbore SR na podávanie nepravdivých trestných oznámení a priestupkových oznámení na jeho osobu. Ich cieľom je očierniť ho, spôsobiť mu problémy. Opakovane sa mu vyhráza, že ho psychicky a finančne zničí. Jeho spoločnosť JUHRIN s.r.o. je predĺžená, dlhodobo v strate, čo predstavuje sumu „mínus 39.943 eur. Predkladá o tejto skutočnosti listinné dôkazy, spoločnosť chce zrušiť a ukončiť podnikanie. Nemohol tak urobiť, pretože už rok prebieha daňová kontrola začatá na podnet matky maloletej. Z uvedenej spoločnosti žiaden príjem nemá. Jediný príjem má z pracovného pomeru vo výške 435 eur brutto mesačne. Pozemky, ktoré vlastní v obci N. sú poľnohospodárske, nepredajné, zdedil ich po svojej matke s podielmi na 2 starých rodinných domoch.

28. Nie je mu známe na základe akých konkrétnych skutočností dospel kolízny opatrovník k názoru, že je v jeho možnostiach a schopnostiach prispievať výživným na maloletú sumou 100 eur mesačne. Kolíznemu opatrovníkovi nie sú známe príjmy strán konania, výdavky, ani potreby maloletej. Kolízny opatrovník podľa jeho názoru neháji záujmy dieťaťa, ale záujmy matky maloletej. Správy kolízneho opatrovníka ako v aktuálnom konaní, ako aj v prebiehajúcim konaní u OS Ružomberok 7 Em/2/2016 nezodpovedajú skutočnosti. Vo zvyšku otec zotrval na doterajších prednesoch a návrhoch.

29. Matka dieťaťa v ďalšej písomnej reakcii hodnotí vyjadrenie kolízneho opatrovníka za podanie v záujme maloletého dieťaťa tak v otázke osobnej starostlivosti, určenia výživného a vymedzeného rozsahu stretnutí súdom. K vyjadreniu kolízneho opatrovníka nemá žiadne námietky.

30. Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení k vyjadreniu matky maloletej k odvolaniu otca opätovne poukazuje na výsledok vykonaného znaleckého dokazovania, na závery znalkyne pri charakterizovaní osoby maloletej O., uvádza, že so závermi a vyjadrením súdnej znalkyne sa stotožňuje, najmä so záverom, že v striedavej starostlivosti, ktorú navrhuje otec, bráni vyspelosť a vek maloletej, ako aj absolútne nefunkčná vzájomná komunikácia medzi rodičmi. Zvýraznil skutočnosť, že matka akceptuje aj úpravu stretnutí otca s maloletou bez jej prítomnosti tak, ako to odporučila znalkyňa. Výška výživného v sume po 100 eur mesačne je primeraná veku a potrebám maloletej. Stotožňuje sa s vyjadreniami matky ohľadom úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej O.. Rozsudok okresného súdu hodnotí za vecne správny, určitý a vykonateľný.

31. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej „CSP“), po zistení že odvolanie podala na to oprávnená procesná strana, v zákonom stanovenej lehote proti rozhodnutiu, ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania, postupujúc podľa § 219 ods. 3 CSP v spojení s § 378 ods. 1 CSP rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutých výrokoch II., III., IV. zmenil podľa § 388 CSP. Nedotýkal sa výroku odvolaním nenapadnutého, ktorým okresný súd manželstvo manželov rozviedol.

32. Z obsahu spisu vyplýva, že okresný súd v súdnej veci vykonal potrebné dokazovanie, z vykonaných dôkazov, resp. z vykonaného dokazovania zistil skutkový stav veci správne. Napokon aj odvolací súd, hoc zmenil rozsudok vo výrokoch II., III., IV., avšak vychádzal v celom rozsahu zo skutkového stavu

zisteného súdom prvej inštancie. Zdôrazňuje, že zmena rozsudku vo výrokoch II., III. (pri vymedzení úpravy v týchto výrokoch konkrétne upravených práv a povinností rodičov na čas po rozvode manželstva, u určenie výživného počnúc právoplatnosťou rozsudku o rozvode) je zmenou formálnou, vymedzenie konkrétneho obdobia od ktorého sa práva a povinnosti rodičov k dieťaťu v dotknutých výrokoch upravujú bolo nutné aj z hľadiska litery zákona upresniť, sprehľadniť, ako v tomto smere správne argumentuje odvolateľ. Napriek konštatovanej formálnej zmene, vo vecnej rovine u výroku II. odvolací súd sa stotožnil s prijatými vecnými závermi okresného súdu. Vo výroku III. sa jedná aj o vecnú zmenu, keďže odvolací súd vychádzajúc zo zistených príjmových, majetkových pomeroch rodičov, odôvodnených potrieb dieťaťa zistených súdom prvej inštancie, výšku vyživovacej povinnosti otca na maloletú stanovil nižšou sumou. Obdobne u výroku IV. odvolací súd vychádzal zo skutkových zistení okresného súdu a po vecnej stránke pristúpil k zmene v tejto výrokovej časti, zohľadnil najmä vek, vzdialenosť bydliska otca od miesta bydliska dieťaťa, u obidvoch rodičov rovnomerne participovať pri plnení povinností odovzdania a prevzatia dieťaťa (pri začatí, po ukončení stretnutí)..

33. Krajský súd odvoláciu argumentáciu otca spochybňujúcu právne zastúpenie matky advokátkou JUDr. Žerebákovou na základe udelenej jej plnej moci neuznal, je bez právneho a procesného základu. Krajský súd plnú moc udelenú matkou právnej zástupkyňi JUDr. Žerebákovej vyhodnotil za plnú moc kvalifikovanú udelenú účastníkom advokátovi na zastupovanie v súlade s procesnoprávnymi a hmotnoprávnymi predpismi.

34. Podľa názoru odvolacieho súdu okresný súd dal v písomnom odôvodnení rozhodnutia relevantné odpovede z akých dôkazov vychádzal, ktoré skutkové a právne úvahy ho viedli ku konštatácii o existencii podmienok rozvodu manželstva účastníkov a v spojenom konaní k nutnosti úpravy práv a povinností rodičov k maloletej na čas po rozvode vo vymedzenom rozsahu. Okresný súd vyargumentoval dostatočne jasne z ktorých konkrétnych skutočností vychádzal pri rozhodnutí o zverení maloletej do osobnej starostlivosti matky, z akého dôvodu sa nepriklonil k striedavej rodičovskej starostlivosti, aké úvahy ho viedli k úprave styku otca s maloletou bez prítomnosti matky, z akých príjmových možností, schopností rodičov so zohľadnením odôvodnených potrieb maloletej pri stanovení výšky výživného vychádzal. Písomné odôvodnenie rozhodnutia podľa názoru odvolacieho súdu zodpovedá po obsahovej stránke požiadavkám ustanovenia § 220 Civilného sporového poriadku a garantuje účastníkom konania právo na spravodlivé súdne konanie. V podstate aj samotný otec vedel označiť v odvolaní konkrétne vecné otázky s riešením ktorých v rozhodnutí súdu nesúhlasil, vymedzil s ktorými konkrétnymi závermi v rozsudku okresného súdu nesúhlasí, prečo, v čom vidí nesprávnosť dôvodov rozhodnutia a ako navrhuje vo veci, aby odvolací súd rozhodol.

35. Kolízny opatrovník - Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v konaniach o úpravu práv a povinností rodičov, či už v dobe pred alebo po rozvode manželstva vo všeobecnosti zastupuje záujmy maloletého dieťaťa, keďže v predmetných konaniach je evidentná kolízia záujmov rodičov so záujmom dieťaťa. Kolízny opatrovník v takomto type konaní, ako je tomu v súdnej veci nezastupuje rodičov (ani matku, ani otca) ale maloleté dieťa, v rámci ochrany dieťaťa zastupuje jeho najlepšie záujmy a takto v súdnej veci a aktívne postupoval aj Úrad práce, soc. vecí a rodiny Ružomberok. Podľa obsahu spisu sa odvolací súd presvedčil o tom, že pre kolízneho opatrovníka v súdnej veci bol prioritný záujem maloletého dieťaťa.

36. Pokiaľ ide o otázku osobnej starostlivosti, vek dieťaťa, jeho citový vývin existujúca nová situácia (rozpad rodiny), ako aj citlivá povaha zatiaľ striedavú rodičovskú starostlivosť neumožňuje. Odvolací súd nepochybuje o tom, že otcovi záleží na tom, aby participoval na výchove svojej dcéry ako rodič, treba však, aby vzhľadom na zmenenú životnú situáciu v ktorej sa rodina ocitla (v dôsledku oddeleného spoluzitia rodičov, rozvodu ich manželstva) sa maloletá adaptovala na novú etapu svojho života v ktorej sa ocitla, aby otec v tomto tzv. adaptačnom období si vybudoval k svojmu dieťaťu nanovo kvalitný rodičovský vzťah, postupne získal jej dôveru, pristupoval k nej citlivo, láskavo, empatiou, prezentovaním úprimného záujmu o ňu. Vykonané dokazovanie preukázalo, že maloletá sa viaže po citovej stránke na matku, matka má vytvorené všetky podmienky osobnej starostlivosti o ňu, čo nepochybuje v odvolaní ani otec, navyše o tej skutočnosti svedčí aj jeho súhlas s uzavretím rodičovskej dohody v konaní pred súdom o zverení dieťaťa do osobnej starostlivosti matky ešte v roku 2015. Krajský súd nepochybuje o tom, že otec má tiež vytvorené vhodné rodinné podmienky pre osobnú starostlivosť o dieťa, rodinné prostredie a podmienky otca nenamietali ani kolízny opatrovník ani matka dieťaťa. Závery znaleckého posudku však striedavú rodičovskú starostlivosť o dieťa zatiaľ nepodporili, v záujme ďalšieho citového vývoja dieťaťa zatiaľ vylúčili, nevylúčili však do budúcnosti. Iba zásadný všeobecný

nesúhlas otca so závermi znaleckého posudku, namietanie záverov, nemôže podľa názoru odvolacieho súdu narušiť odbornú stránku posudku podaného odborníkom z príslušného znaleckého odboru. V odvolacích argumentáciách otec neuvádzal také argumenty, ktorým by presvedčil odvolací súd o nutnosti vykonania kontrolného znaleckého dokazovania v aktuálnej dobe. Z týchto dôvodov aj odvolací súd sa stotožnil s prijatým vecným záverom okresného súdu pokiaľ maloletú zveril do osobnej starostlivosti matke.

37. Otec svoje právo podieľať sa na výchove maloletej dcéry na čas po rozvoде môže realizovať v rámci jednotlivých stretnutí s ňou. V tejto otázke sa však rodičia nedohodli, vyvstala preto nutnosť úpravy stretnutí otca s maloletým dieťaťom rozhodnutím súdu, keďže otec o toto svoje právo sa aktívne uchádza. Je žiaduce zohľadniť individualitu pomerov a zvoliť si čo najoptimálnejšiu formu úpravy stretnutí, najmä vzhľadom na vzdialenosť bydliska otca od vzdialenosti bydliska dieťaťa, vzhľadom na realnosť jeho stretnutí s dieťaťom, ale aj akceptáciu citlivej povahy maloletej dcéry, napokon aj, aby dieťa postupne si zvykalo aj na voľnočasové aktivity so svojim rodičom a aby boli zachované naďalej rodinné väzby aj k rodine otca dieťaťa. Vzhľadom na závery znaleckého posudku krajský súd považuje za vecne správne, aby stretnutia otca s dieťaťom boli upravené v neprítomnosti matky, pretože z písomných podaní rodičov, z ich vystúpení pred súdom prvej inštancie, ale aj z ich písomných podaní, ktoré predkladali v priebehu odvolacieho konania, je zrejma ich neprijateľná (a aj sporná) komunikácia, prítomnosť matky počas týchto stretnutí by pôsobila rušivo, narušila by snahu otca v budovaní jeho vzťahu k dieťaťu počas týchto stretnutí. Krajský súd súhlasil s odvolacou argumentáciou otca, že treba upresniť intenzitu, ako aj konkrétny deň jeho jednotlivých (bežných) stretnutí a zohľadniť aj vzdialenosť jeho bydliska od bydliska dieťaťa. Zároveň, krajský súd bol názoru, že povinnosťou dopraviť dieťa ku otcovi treba, aby bola zaťažená aj matka a nielen otec, ktorý podľa vymedzených stretnutí súdom (z hľadiska frekvencie a intenzity) každý týždeň by musel dochádzať za dieťaťom z miesta bydliska do miesta bydliska dieťaťa, čo by nepochybne negatívne vplývalo na kvalitu jeho stretnutí s maloletou, navyše úprava stretnutí otca s dieťaťom (v rozsahu ako to vymedzil okresný súd) by pre dieťa znamenalo každý týždeň vytrhnutie z bežného rodinného programu, a aj programu s matkou. Za tejto situácie optimálny variant úpravy stretnutí otca odvolací súd videl raz za dva týždne (každý páry týždeň) v sobotu a nasledujúci deň nedeľu v časovom vymedzení uvedenom vo výroku rozsudku odvolacieho súdu.

38. Naposledy o vyživovacej povinnosti otca na dieťa bolo rozhodované v roku 2015. Okresný súd poukazuje v dôvodoch svojho rozhodnutia na pomery, ktoré existovali v dobe tohto pôvodného rozhodnutia, preto nie je možné akceptovať odvolacie tvrdenia otca vytykajúce rozhodnutiu absenciu hodnotenia pôvodných pomerov. Podstatné je však, že v spojenom konaní o úpravu práv a povinností rodičov súd určuje výživné na maloleté dieťa na čas po právoplatnosti rozsudku o rozvoде manželstva, rozhodné obdobie pre posudzovanie, príjmových možností a schopností či už vo vzťahu k matke, alebo k otcovi, k rozsahu odôvodnených potrieb dieťaťa bolo okresným súdom ustálené správne. Je preukázané, že matka je zamestnaná, popri príjme zo zamestnania poberá aj rodičovský príspevok, jej príjmové možnosti a schopnosti sú na primeranej úrovni. Pri plnení vyživovacej povinnosti matky k dieťaťu treba zohľadniť aj to, že matka zabezpečuje pre dieťa bývanie, osobnú starostlivosť, opateru, čím vyvažuje v celom rozsahu vyživovaciu povinnosť otca. Krajský súd nepochybuje o tom, že matka zo svojho príjmu na odôvodnené potreby maloletej vynakladá minimálne takú sumu finančných prostriedkov, ako otec pravidelne platenou sumou výživného. Otec poukazuje v odvolaní na to, že príjem z podnikania nemá, deklaruje sumu hrubého mesačného príjmu u svojho aktuálneho zamestnávateľa, tento hrubý otcom deklarováný príjem je však na úrovni výšky príjmu (platu), ktorý si otec podľa svojho vyjadrenia pred súdom z podnikania vyplácal. Maloletá nastúpila do materskej školy, s tým súvisia vyššie náklady či už na platbu školného, prípadne stravy, oblečenia, obuvi. Zhoršený zdravotný stav dieťaťa otec nenamietal, na druhej strane treba súhlasiť s otcom, že stavebné sporenie pre dieťa, ktoré matka pre dieťa platí - uvádza približne v sume 100 eur mesačne, je síce výdavok vhodný, ale výdavok nie nevyhnutný, preto na tento výdavok, ktorý matka zahrnula do nákladov na krytie odôvodnených potrieb dieťaťa, odvolací súd neprihliadal. Hoc otec argumentuje v odvolaní, že nevykazuje žiadnu činnosť z podnikania, jeho firma je ako existujúci podnikateľský subjekt zapísaná v obchodnom registri a nie je vylúčené, že po ukončení daňovej kontroly otec v predmetnom podnikaní bude naďalej pokračovať. Zohľadňujúc jeho príjmové, majetkové pomery, že ďalšiu vyživovaciu povinnosť k dieťaťu nemá, odôvodnené potreby maloletej, krajský súd v zmenenom výroku určil na čas po právoplatnosti rozsudku o rozvoде manželstva povinnosť otca platiť výživné v sume 90 eur mesačne, túto výšku výživného považoval za primeranú s

ohľadom na všetky zistené a hodnotené individuálne okolnosti v pomeroch rodičov a v odôvodnených potrebách maloletej.

39. Krajský súd sa nedotýkal výroku rozsudku (rozvod manželstva), keďže uvedený výrok odvolaním napadnutý nebol.

40. V dôsledku zmeny rozsudku okresného súdu krajský súd postupujúc podľa § 396 ods. 2 v spojení s § 52 Civilného mimosporového poriadku žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania (prvoinštančné a odvolacie), nezistil totiž existenciu podmienok rozhodnúť výnimkou z tohto ustanovenia postupom podľa § 53, § 55 CMP.

41. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné dovolanie z dôvodov vymedzených v § 420 CSP.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody), čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k niektorej z uvedených väd. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia uznesenia v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

Podľa § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa § 429 ods. 1 CSP neplatí v prípadoch vymedzených v § 429 ods. 2 CSP.